

JAK POSTĘPOWAĆ Z DYSLEKTYKIEM

Czego nie robić!

- Nie "przyklejaj etykietek" swojemu dziecku, np. "dyslektyk".
- Nie traktuj dziecka z dysleksją jako opóźnionego, chorego, leniwego, mniej zdolnego.
- Nie używaj kar, gróźb, krytyki, kpiny w celu zmotywowania dziecka do nauki.
- Nie łudź się, że dziecko wyrośnie z dysleksji.
- Nie pozbawiaj dziecka szansy na zajęcia pozalekcyjne tylko dlatego, żeby miało więcej czasu na naukę w domu.
- Dyslektyka nie należy zwalniać z odpowiedzialności o dbałość pisowni (poprawne pisanie) i czytania.
- Nie stwarzaj dziecku dyslektycznemu presji czasu.

Co robić?

- Należy pomóc dziecku zrozumieć, na czym dokładnie polegają jego trudności w nauce i podkreślić, że nie mają one żadnego związku z jego inteligencją.
- Nigdy nie jest za późno, by pomóc dziecku z dysleksją.
- Zapewnij dziecku pomoc w domu i w szkole.
- Najważniejsze jest, by starać się zrozumieć potrzeby, możliwości, ograniczenia swojego dziecka.
- Bądź cierpliwym, pogodnym, życzliwym nauczycielem swojego dziecka w jego "zmaganiach" ze szkołą.
- Nagradzaj i chwal dziecko za jego wysiłek i włożony trud w naukę.
- Dziecko dyslektyczne należy wspierać, być konsekwentnym, udzielać stałej i systematycznej pomocy i mobilizować.
- Należy zwiększać zdolność koncentracji ucznia dyslektycznego.
- Organizuj wspólne z dzieckiem dyslektycznym jego czas (plan tygodnia, dnia, miesiąca, wypracowania).

Jak mobilizować ucznia, dziecko dyslektyczne?

1. Powiedz uczniowi dyslektycznemu, że jest tak samo inteligentny i mądry jak inni uczniowie w klasie, a źródła jego trudności nie wynikają z jego winy czy zaniedbania.
2. Pokaż dziecku, uczniowi, że jego problemy nie są odosobnione, wspomnij sławnych i wybitnych dyslektyków.
3. Uświadom dyslektykowi, że wytrwałą, systematyczną pracą pod opieką nauczyciela lub terapeuty jest on w stanie pokonywać swoje trudności.
4. Uprzedź, że jego praca będzie długotrwała i czasochłonna, a efekty widoczne dopiero po jakimś czasie.
5. Wzmacniaj poczucie wartości dyslektyka.
6. Doceniaj jego wysiłek i włożoną w naukę pracę. Zauważaj i doceniaj nawet najmniejszy postęp i wysiłek z jego strony.
7. Staraj się stosować nagrody zamiast kar, dziecko dyslektyczne i tak częściej jest "karane" w wyniku otrzymywania gorszych ocen.

8. Oceniaj prace pisemne pod względem merytorycznym, pomijając ocenę za błędy i stronę graficzną pisma. Stosuj ocenę opisową, doceniając postępy ucznia.
9. Słuchaj swojego ucznia z cierpliwością i spokojem, staraj się go zrozumieć.
10. Wierz w swojego ucznia, pomagaj mu, wspieraj go i doceniaj go, jak tylko możesz. Jest mu to potrzebne. (Mielcarek D., 2006:43-44)

Bibliografia:

1. *MINI-MAX o dysleksji - czyli minimum tego, co na ten temat powinni wiedzieć rodzice i nauczyciele dziecka dyslektycznego, by maksymalnie mu pomóc*, praca zbior., red.Mielcarek D., 2006, Wydawnictwo "Seventh Sea", Warszawa.